

Domnul a devenit dreptitudinea mea

Marturia fostului preot romano-catolic

Mark Pena

M-am născut într-un orășel la nord de Burgos numit Villamediana de Lomas, Spania. Întrucât aveam dorința să fiu misionar, am decis să intru ca novice într-un seminar de preoți.

Mi-am început noviciatul la 24 iulie 1949. După un an și o zi a trebuit să jurăm lui Dumnezeu înaintea comunității adunate că vom ține timp de un an legămîntele de sărăcie, castitate și supunere. Cu această ceremonie a început membralitatea noastră în congregația misionară Novicii Mariei Imaculate. După aceea ne-am mutat la Madrid, unde la Pozuelo de Alarcon se află un seminar mai mare al congregației Novicilor. Acolo am studiat doi ani filozofia și patru ani teologia ca să fim preoți.

După trei ani a trebuit să facem legămîntele de sărăcie, castitate și supunere pentru durata întregii noastre vieți. Înainte de a ajunge la hirotonisire, studentul seminarist are de urcat mai multe trepte pînă să ajungă în vîrf. Ele sunt numite ranguri clericale, inferioare și superioare. Prima treaptă în cadrul primului an de studiu al teologiei este tonsura, apoi urmează celelalte ranguri.

În 17 martie 1956, în biserica seminarului din Madrid, eu împreună cu patru colegi am fost hirotonisiți preoți de către episcopul de Madrid- Alcala, Dr. Eyjo Garay.

Prima mea liturghie și o mare sărbătoare

Mi-am ținut prima liturghie în biserica mănăstirii de femei San José de Cluny din Pozuelo de Alarcon. Am simțit o mare emoție interioară și un sentiment sublim înaintea primei mele liturghii și îmi amintesc nervozitatea pe care o aveam ca să nu fac nici o greșală în îndeplinirea vreunui ritual și ceremonii.

Prima liturghie pe care am celebrat-o în prezența familiei mele în orașul nostru natal a fost pentru un oraș mic ca acesta un eveniment neobișnuit. Toți erau emoționați și au savurat două zile de sărbătoare cu focuri de artificii, muzică, aranjamente florale, jocuri și bucurie. Eram primul preot din acel oraș, ceea ce-i umplea pe toți cu o mare mîndrie.

Mi-am început lucrul ca profesor de literatură spaniolă și muzică, latină și franceză. Ceea ce-mi plăcea însă cel mai mult să fac era pregătirea mea pentru predica duminicală la liturghia de la 11 în biserica noastră.

Preot asistent

Întrucât patriarhul provinciei știa că aveam pe inimă misiunea, m-a trimis în ajutorul unui preot mai în vîrstă într-o parohie săracă și neglijată din localitatea Badajoz. În 14 noiembrie 1958 am ajuns la parohia Doamna Noastră a Înălțării La Cer de la Badajoz. În ținutul parohiei trăiau vreo nouă mii de oameni, cei mai mulți dintre ei într-o mare sărăcie spirituală și materială. Am lucrat trei ani spre bucuria și mulțumirea enoriașilor

din această parohie. Cu adevărat se simțeau mândri de mine, iar eu îi iubeam și făceam tot ce puteam ca să-i câștig.

Dar propriile mele păcate mă apăsau tot mai mult și mi-am dat seama că nici spovedaniile, nici alte practici romano-catolice nu-mi puteau da siguranța că Dumnezeu mă iertase. Știam că eram pierdut pentru totdeauna. Liturghia și-a pierdut importanța pentru mine. Ca și John Knox, fostul preot romano-catolic ajuns Reformator, puteam spune: „Liturghia este o blasfemie“. Am decis că trebuie să renunț la preoție, să-mi caut un loc de muncă în lume și să mă „bucur de viață“.

Evanghelicii – oameni ciudați?

Nemulțumirea mea cu privire la liturghie și la goliciunea spirituală din Biserica Romano-catolică a crescut tot mai mult. Am contactat un pastor protestant din Madrid, Alberto Arajo Fernandez. Eu nu-l cunoșteam, dar mi s-a spus că este un om înțelept și un creștin serios. Prima întâlnire cu el a fost foarte simplă și cordială. Și când te gîndești că marea majoritate a romano-catolicilor, cel puțin în Spania, cred că protestanții evanghelicii sunt niște tipi curioși, stranii! El m-a rugat să-mi expun problema și, cu o înțelepciune și o dragoste necunoscută pînă atunci de mine, m-a consiliat și m-a încurajat să petrec mult timp cu citirea Noului Testament. Am corespondat în mod regulat.

În februarie 1962 m-am hotărît să fac pasul cel mare, și anume să plec din preoția romano-catolică. Nu mai puteam rămîne acolo unde au loc doar niște ritualuri moarte care, cum se spune în Biblie, „*au o formă de evlavie, dar îi neagă puterea*“ (2.Timotei 3:5). I-am scris lui Alberto Arajo, cerîndu-i să caute un loc unde să mă pot ascunde, și de asemenea unui alt pastor din Bilbao, Juan Eizaguirre, cerîndu-i același lucru, deoarece cu prima ocazie eram ferm hotărît să plec din preoție.

Domnul este dreptitudinea noastră

Superiorul meu aranjase să predic la celebrarea aparițiilor Fecioarei în Fatima din Portugalia. Am ales această sărbătoare ca moment al plecării din preoție și părăsirii poziției mele religioase. Am sosit la Madrid în 8 mai 1962. Pe urmă am luat neîntîrziat avionul spre Olanda, ca să fiu ieșit din Spania înainte ca superiorul să afle de fuga mea și să determine poliția să închidă granițele pentru mine.

Pe vremea aceea nu știam nimic despre adevărata salvare biblică, dar în Olanda am locuit la o familie protestantă evanghelică. Ei citeau împreună din Biblie și se rugau după meditații pe care le țineau în casă și la mese. Ei m-au recomandat lui Dr. Hegger, preot convertit și director al unei case din Olanda care îi ajuta pe preoții ce voiau să părăsească sistemul romano-catolic. Această organizație e numită *In de Rechte Straat* (Pe calea dreaptă) după strada la care se face aluzie în Fapte 9:11. Dr. Hegger mi-a devenit consilier și a răspuns pe baza Cuvîntului lui Dumnezeu la multe dintre întrebările mele doctrinare.

La scurt timp după aceea m-am întors în Spania prin Portugalia (pentru orice siguranță) ca să-mi vizitez mama. Ea era bolnavă și-și făcea griji pentru mine. Domnul a făcut posibil ca să trăiesc în siguranță cu familia mea timp de o lună, iar mama și-a revenit vizibil. La întoarcerea mea cu trenul citeam din Biblie și Îl laudam pe Domnul.

În această atitudine de laudă, mi-au venit în minte un pasaj biblic după altul, care adevereau că Iesus Cristos este un Salvator perfect, singurul Salvator, Salvatorul atotsuficient, care a adus pe crucea de la Golgota pentru păcatele mele un singur sacrificiu perfect, care nu mai trebuia repetat niciodată, că El era Înlocuitorul meu, purtătorul păcatelor mele, și că El îmi va atribui dreptitudinea Sa și-mi va ierta toate păcatele dacă mă voi încrede în El din toată inima. Chiar așa am și făcut în clipa aceea. I-am predat Lui viața mea, sufletul meu și L-am primit, încrezându-mă în El ca Domnul și Salvatorul meu pentru totdeauna. Cuvintele lui Dumnezeu s-au împlinit în inima și în viața mea: „*Despre Acesta depun mărturie toți profeții, că oricine crede în El va primi prin numele Lui iertarea păcatelor*“ (Fapte 10:43). Păcatele mele au fost iertate; sufletul meu a fost salvat; cerul a devenit căminul meu; Cristos era al meu, iar eu eram al Său pentru totdeauna.

Rugăciunea pentru romano-catolici

M-am întors în Olanda. De acolo am contactat The Conversion Center din Havertown, Pennsylvania, în legătură cu venirea mea în America și cu studierea Cuvântului lui Dumnezeu. Domnul a făcut posibil ca după înlăturarea unor piedici să ajung în Statele Unite în septembrie 1963, unde am început studiile la Faith Theological Seminary. Pe urmă am urmat și niște cursuri speciale la Temple University cu care puteam obține un titlu de „master“ în literatură spaniolă.

Așa cum inima apostolului Paul tînjea după salvarea israeliților, așa m-am rugat și eu pentru iubiții mei romano-catolici: „*Fraților, dorința inimii mele și rugăciunea mea la Dumnezeu pentru ei este ca să fie salvați. Căci le aduc mărturie că au zel pentru Dumnezeu, dar nu potrivit cunoștinței. Căci ei nu cunosc dreptitudinea lui Dumnezeu, și încercînd să-și stabilească propria lor dreptitudine, nu s-au supus dreptitudinii lui Dumnezeu. Căci Cristos este sfîrșitul Legii spre dreptitudine pentru oricine crede*“ (Romani 10:1-4).

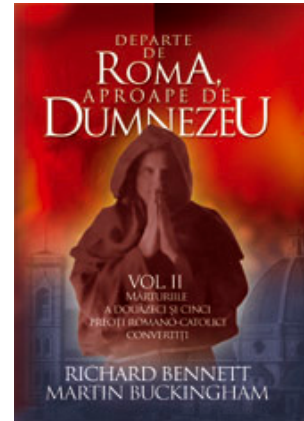
Mark Pena s-a născut în Spania. În Olanda a avut parte de „a doua naștere“, adică de nașterea din nou biblică. Înainte de pensionare a păstorit o biserică creștină în Chicago, Illinois, Statele Unite.

(Traducător: Olimpiu S.Cosma)

Aceasta marturie este preluata din cartea

Departa de Roma, aproape de Dumnezeu - Volum II.

Richard Bennett/Martin Buckingham, editori

Marturiile a 25 de preoti romano-catolici convertiti

Vol. II.

Format A5

188 pag.

Ea se poate obtine direct de la editura:

AGAPE
str. Podului nr. 8
Fagaras/BV, 505200
ROMÂNIA

www.edituraagape.ro

sau in librariile crestine din toata tara.

Iar in Elveția de la:

CLKV
Hochstrasse 180
CH-8330 Pfäffikon ZH
ELVEȚIA
kontakt@clkv.ch
www.clkv.ch

